

True Vernacular Grammar
Telugu.

అవర్ణగ్రంథమాల

6 వ పుష్పము.

243

గాంధీగా రంటే ?

“సుమన్.”

CI

శ్లో 3

గాంధీ గారంటే?

అనువాదకులు:

పోట్లూరి నాగభూషణంగారు.

ప్రకాశకులు:

ఆదర్శగ్రంథనిలయము,

ఎలమట్టి, కృష్ణాజిల్లా.

3

మొదటి కూర్పు

1000 ప్రతులు

1933.

అర్థశా

మద్రాసు :

అంధ్రగ్రంథాలయ మద్రాసురకాల,

బెజవాడ.

ప రి చ య ము .

లోకపూజ్యుడు, శాంతమూర్తియు నగు మహాత్మా
గాంధీగారి యాంధ్రదేశ పర్యటనాసందర్భమున 'బాపూజీ
జీవితరహస్యము'ను ఒక చిన్ని పోత్తముగ బ్రకటించి యాం
ధ్రుల కర్పించు భాగ్యము గల్గినది మా గ్రంథమాలకు.
ఇయ్యది మహాత్ముని జీవితముగాక యందలి విశేషములం
గూర్చిన యాలోచనామాత్రము. శ్రీ రామనాథ సుమన్
గారి హిందీ రచనానువాదమై యున్నది. పోత్తమును అతి
త్వరితగతిని ముద్రింపవలసివచ్చుటచే అనువాదకు లిచ్చిన
కాపీని నదేరూపమున ముద్రిణ కిచ్చుటచే సంభవించిన లోప
ములకు క్షమింతురుగాక. ఆంధ్రసోదరు లీ ప్రచురణ నాద
రించుచో నింక ననేకావసరప్రచురములను సమర్పించు కొన
గలము.

ఏ. జి. నిలయము,
ఎలమర్రు.

గద్దె ముత్యాలు.

"You cannot say, this is he, or that is he. All you can say with certainty is that he is here. He is here. Everywhere his influence reigns, his authority rules, his elusive personality pervades. This must be so, for it is true of all great men that they are incalculable beyond definition."

H. POLAK.

G.

గాంధీ మహాత్ముడు.

గాంధీ గారంటే.

“బాపూజీ” నేడు ప్రపంచమునం దొక దివ్యశక్తి స్వరూపి. శత్రులు, మిత్రులు, పాలకులు, పాలితులు - ఎల్ల రాయన చారాధించుచున్నారు. కొందరాయనను బుద్ధుని తోడను మరి కొందరు క్రీస్తుతోడను బోల్చుట గాననగును. కొందర మహామహుని పక్కావిప్లవకారుడనియే భావించుచున్నారు. ఎట్లులైనను, నెల్ల రాయన యసాధారణ ప్రజ్ఞా విశేషమును గొనియాడువారే. భారతావని కీ మహామహుడొక నవజీవనమును ప్రసాదించెను. ప్రతివిషయమునను చర్చ, యనుమాన కల్పనల కీయనయే కేంద్రస్థానమైనాడు. ఎన్న డీయనను గాంచియైన నుండని అరణ్యవాసులగువారు మొదలు, ప్రపంచఖ్యాతిబడసిన పండితులు, తత్త్వవేత్తల వరకు ఇతనితోడ తమ కెట్టి యభిప్రాయభేదము లున్నను, తమ తమ గూఢానుసారముగ మహాత్మాజీ యొక్క యుదారతను స్వీకరించుచున్నారు.

ఇట్టి యజేయ, దివ్యశక్తిస్వరూపములతోడ నాతనిని మన సమక్షమున నిలబెట్టినశక్తి యేదై యుండనోపు? ఇది యొక ప్రశ్న. మహాగూఢసమస్యయే.

ఏ మహాపురుషుని యంతఃప్రేరణనైనను నూహించుట సామాన్యము గాదు. అయ్యది జాలమునను జిక్కనిది. సంకుచిత మసలే కాదు. గాంధీగారన్ననో యనేకవిషయము

లకు కేంద్రస్థానము. సామాన్యవ్యక్తి అతనిని సంపూర్ణముగ
దెలిసికొనజాలడు.

ప్రపంచస్థితితోడను, అద్దానిపద్ధతితోడను గాంధీజీని
పోల్చిచూచిన, ఆయన స్వయముగ అంధకారమున సుధాక
రునిరీతి దేదీప్యమానముగ బ్రకాశించుచున్నాడు. ఈర్ష్యా,
ద్వేషకలుషములతోగూడిన ప్రపంచమున, సోదరులు పరస్పర
మొకరిగొంతు నొకరు నొత్త నుద్యమించుతరుణమున - జగద్వి
ఖ్యాతి గాంచి గొప్పరాష్ట్రము లని పేర్వడసి, నోట తియ్యని
పల్కుల బల్కుచు శాంతి శాంతి యని యేకరువు బెట్టుచు
అవకాశము లభించినంతనే పొరుగున గల యల్ప నిర్బల రా
ష్ట్రముల నమాంతముగ గబళింప నుద్యమించుసమయమున -
అట్టి గాఢాంధకారమున - గాంధీమహాత్ముడు దివ్యజ్యోతియై
ప్రకాశించుచున్నాడు. అతడు జనసామాన్యముమధ్య నిల
బడియున్న యసాధారణవ్యక్తి.

*

*

*

*

పాశ్చాత్యనాగరకత జీవితము నున్నాదము జెందిం
చెను. జనులు తమ నిజశక్తుల గోల్పోయి ఒక ప్రబలధారా
వేగంబునకు వశపర్తులై జలధారయందలి గడ్డిపోచల చంద
మున ప్రవహించిపోవుచున్నారు. మానవుడు దుర్బలుడై
పోయెను. అతడు తన ఆత్మగౌరవ విశ్వాసములను, ఆధ్యా
త్మికమును, గోల్పోయి నిస్సహాయునిపోల్కి జీవచ్ఛవమై,
తన యిచ్ఛావిరుద్ధముగ నెటకో పోవుచున్నాడు. పాశ్చాత్య
నాగరకత మానవుని నిర్వీర్యుని గావించి, యతని యసాధా

రణదివ్యశక్తులను హరించెను. ఇట్టిదానిని పెనుభూత మని చెప్పినను, లేశమైన సత్యుక్తి గానరాదు. ఎవరితోనైన బ్రహ్మచర్యమునుగూర్చి ముచ్చటించుచో, అత డవిశ్వాస సూచకమగు నవ్వును నవ్వి “యిది మనబోటి సామాన్య మానవుల కార్యము గా”దని పలుకును. నిగ్జీవములు నైరాశ్యములు నగు నివి యేటిశబ్దములు? ప్రపంచమున సర్వశ్రేష్ఠ జీవియు, నీశ్వర ప్రధాన విభూతియు నగు మానవునిముఖము నుండి యిట్టి దుర్బలదీనహీనవాక్కు లేల వెలవడుచున్నవో?

కృత్రిమవస్తువుల గాంచి భ్రమకు లోనై జీవితాదర్శమును వినాశము గావించికొనుటయే యందులకు గారణము. ఆధునిక నాగరకతామహాభూతము మనలోని దైవిక శక్తిని తన నిశితకరవాలప్రహారమున తుత్తునియలు గావించినది. ఆ నవనాగరకతాశక్తి పొగబండ్లను గల్పించెను. విమానముల బ్రసాదించెను. ఇంటియందు కూర్చుని యుండియే, మన వాక్కును పృథ్వియవ్వలిభాగమున కొకే నిమిషమున వినిపించునట్లు గావించెను. అది మనల నుదయము మద్రాసునందును, మధ్యాహ్నము బెజవాడయందును, సంధ్యవేళకు కలకత్తా నగరమునందును ప్రత్యక్షము చేయుచున్నది. ఈ మాయావిని విద్యుచ్ఛక్తులయందు మెరయుచు, గాలిబుట్టలలో వాహ్యళి యొనర్చుచు, మోటారులగుదు బర్వెత్తుచు, ఫిరంగులందు ధాంధామ్మను భయంకరశబ్దములతోడ నట్టహాసము గావించుచున్నది. దాని చిరునవ్వు గాంచి మనము భ్రమించితిమి. దాని యాలింగనము మన వివేకమును హరించెను.

దానితోడ గూడి నుఖంప నెంచితిమిగాని మనయందలి పరమ
తత్త్వము నిష్ప్రాణ మయ్యెనని గ్రహింపజాలకపోతిమి. అది
మనలను విశ్వసంగ్రహాలయమున - ప్రాపంచక ప్రదర్శనమున -
చక్కగ శృంగారింపబడిన శవమురీతి గావించివై చెను. సౌక
ర్యములు పెంపొందినవిగాని, సుఖజీవితములు దిగనారెను.
దుఃఖముల కంతులేకపోయెను. మానసిక నైతిక శారీరక
శక్తులన్నియు మంచుగడ్డవలె గరగిపోయినవి. మానవజీవితము
దుఃఖ దంభ యీర్ష్యా ద్వేషములం జిక్కుకొని పోయెను.
కోట్లకొలది నిరుపేదల యెముకలచే గొప్పగొప్పసామ్రాజ్య
ములు స్థాపింపబడినవి. అవి తమమిరుమిట్లుగొలుపు వింతకాం
తుల చేత మన దివ్యదృష్టిని సారహీనము గావించివై చినవి.

ఇట్టి ప్రపంచమున, ఆత్మవిశ్వాసమును గోల్పోయి
దైన్యదశకు బాల్పడి, మూర్ఖతావస్థ నున్న జనసమూహమున
అసీమ ఆత్మవిశ్వాసస్తంభమును బోలి, శాంతమూర్తియై
శోభిల్లుచున్న యొక వ్యక్తి తన వ్రేలితో మనకు మార్గ
మును జూపుచున్నాడు. అతడు మనల నాకర్షించుచున్నాడు.
పేదవాడు దీనునివలె నతనివంక జూచుచున్నాడు; ధనికులు
నధికారులు నీతని దైర్యమును గాంచి యబ్బుర పడు
చున్నారు. అత డెవడు? అతడే భారతీయుల హృదయసామ్రా
జ్యాధిపతియగు బాపుజీ. అత డాత్మవిశ్వాసమూర్తి. మానవ
దుఃఖ మతనిదుఃఖమునకు గారణము. మానవుని యంధకా
రమునుండి వెడలించి దిన్యప్రకాశములోనికి గొని రాదయా
రుగా నున్నాడతడు.

గాంధీజీవితమున, ప్రకాశరేఖవలె మెలయుచు ఆది
నుండి యంత్యమువరకు వ్యాపించియున్న నతని దివ్యసాధన.
కడవర కాతనిజీవితము సాధనామయము. అతడు లేచును, పడు
ను, మరల లేచును. అట్లే ముందున కతిక్రమించును. ఆసాధన
దేనినిగూర్చి? సత్యమునుగూర్చి. అహింసయే యతనినీతి.
అంతఃప్రేరణ మతనియొరపిడిరాయి. తనయొక్కయు, భారత
దేశముయొక్కయు జీవనమే యతని ప్రయోగశాల. ఈవిధ
ముగ జూచినచో నీతడు రాజకీయనాయకుడు కాజాలడు.
కేవలము సత్యశోధనజేయు సాధకుడుగా దోచును. రాజ
కీయప్రయోగ మాసాధనలో నొక యంగము. స్వరాజ్యమును
రాజనైతికార్థమున గ్రహింప నెంచుటచే గాంధీ రాజకీయ
రంగమునకు రాకుండెను. అటులనేగాక, మనము మన
జీవితములు నీతిప్రధానముగ నుండవలయు నను సంగతి
మరచుటచేత, అతడు తన జీవితమున గ్రహించిన సిద్ధాంత
ములను, సాధనలను విశాల జనసమూహ జీవితములోనికి
జొప్పించ గోరుచున్నాడు. ఆత్మను మూర్ఛితముగ జేయు
నట్టియు, అంతఃప్రేరణ నణగదొక్క జూచునట్టియు ప్రతిబం
ధముల కతడు ప్రబలశత్రువు. పాశ్చాత్యనాగరకత, జీవిత
మును కృత్రిమ మొనర్చునదియగుటచేతను, మానవహృదయ
ములో స్వార్థదేవతకు స్థానమును గల్పించున దగుటచేతను,
మానవసంఘమునకు, అశాశ్వతమగు శారీరక భౌతిక సౌఖ్య
ములపై నాశ గల్పించున దగుటచేతను, అంతఃకరణను శూన్య
ముగను, ధీశక్తిహీనముగను, మృతప్రాయముగను జేయునది

యగుటచేతను, అత డద్దానికి ప్రబలశత్రువు. పరవిత్రాపహరణ సిద్ధాంతభూయిష్టమును నైతికోద్దేశరహితము నని శంకించి భారతదేశ ప్రస్తుతపాలకవర్గమునెడల విముఖత తలపెట్టినాడు. గాంధీమహాత్ముడు అట్లనిన, నతడు వ్యక్తులతోగాని, శాసన ప్రణాళికతోగాని ద్వేషభావము గల్గియున్నాడనుట యెంత మాత్రము గాదు. అతనిచెంత నొక యొరపిడిరాయి గలదు. ఏ నియమమైనను, సిద్ధాంతమైనను, శాసనప్రణాళికయైనను సాంఘికవ్యవస్థయైనను, నైతికబలముపై నాధారభూతములై ఆత్మశక్తిని, అంతఃప్రేరణను బలపరచునవైననే, యాతడు వానిని సమర్థించును. ఆత్మను నిర్వీర్యము గావించి, తాత్కాలిక శరీరసుఖమునకు, వాసనలకు, మనుష్యుని దాసుని గావించునవైనచో, అట్టి వాని నతడు దూరీకరింప సమకట్టును.

వీని యన్నిటికంటెను ప్రధాన విషయము వేరొండు కలదు. అతడు సాధకుడు. సంఘసంస్కర్త, రాజకీయ వేత్త యను నవి యాతనిలో నంశములు మాత్రమే. ఏరంగమునందైనను ఆతని సాధన యవిచ్ఛిన్నమగు ప్రయత్నమే. అతని జీవితమును గమనింపుడు. అయ్యది యనేకసంఘర్షణలతోగూడిన సంతత ప్రయత్నశీలమగు జీవితము. ఆ జీవితమునం దెల్లప్పుడు నేడో సమరముగాని, యత్నముగాని, జరుగుచుండును. అం దకర్మణ్యత్వమునకుగాని, నిరాశ యనుదానికిగాని తావుండదు. కారయం దున్నను, బయట నున్నను రోగగ్రస్తుడైనను, ఎల్లప్పుడు, పవనవేగమురీతి నీతనిసాధన జరుగుచునే యుండును.

ఈ సాధనయొక్క ముఖ్యోద్దేశమే యాత్మసాక్షాత్కారము. ఆతడు దానినే సత్యముని తలంచుచుండును. తన యంతఃప్రేరణను సాధనపు టొరపిడిరాయిగ దయారుచేసెను.

ఈ సాధననిమిత్తమును, నిరంతర ప్రయోగార్థమును ఆత డహింసామార్గమును ననుసరించెను. సృష్టియందలి ప్రాణమయ పదార్థము లన్నియు పవిత్రము లను సిద్ధాంతమునం దతని యహింస యాధారపడి యున్నది. ఈ భావమును గ్రహించిననే మానవుడు సృష్టియందలి జీవుల అభిన్నత్వమును గ్రహింపగలడు. ఈ కారణముచేత అహింస, ప్రపంచ అభిన్నత్వము యొక్కయు, ఏకాత్మరూపకత్వముయొక్కయు అనుభవసిద్ధమగు ఆవశ్యకపు టుదాహరణము. ఇట్లుంటచే, తన్నాశముగాని పరనాశము గాని యసంభవము. ఇందు వలన శక్తిక్షయము కాజాలదు. దీనివలన ఆత్మశక్తిని జాగరితము జేయుభావనలకు పెంపు గల్గును. కావున తాత్త్విక, వ్యావహారిక దృష్టులచే నతని సాధనకు అహింస యొక మహత్వపూర్ణము, నమూల్యము నగు నంగమై యొప్పుచున్నది.

ఈ యహింస యనుపాత్ర నాతడు తన నిరంతరప్రయోగములచే దోమితోమి కాంతివంతము గావించి, మన కట్టెదుట నుంచుచున్నాడు. ఆత డద్దానిని తన జీవితములో ననుక్షణమును బ్రయోగించి దానిపై యుగయుగములనుండి చేరి యున్న మలినమును కడిగివైచి నిర్మలము గావించెను. కేవలము ప్రాణముల హరింపకుండినంతమాత్రమున హింస దవ్వు

లకుబోదు. శారీరకముగ మానసికముగ జీవికే కష్టము గల్గింపకుండుటయు, కష్టము గల్గించు భావమును దలంపకుండుటయు, మీదు మిక్కిలి జీవకల్యాణము నపేక్షించుటయు గూడ దానియం దిమిడియున్నవి. సాధకునియందు ఈర్ష్యా, ద్వేష, లోభ, భయాదు లగు నసాత్విక తామసభావములు నిండియున్నంతవరకు పై భావము లుదయించు టసంభవము. కాన సత్యసాధకుడు అహింసామార్గము ననుసరింపగనే తామసముచు త్యజింపవలెను. అతని యహింసావ్రతము శుద్ధమున, నిర్మలము నగుచున్నకొలదియు, జీవితముయొక్క అభిన్నత అవిచ్ఛిన్నతలయొక్క యనుభవమువలనను సత్య మతనికట్టెదుట స్పష్టముగ ప్రత్యక్ష మగును.

*

*

*

*

బుద్ధ దేవునియనంతరము నీతిప్రధానమం దిట్టి బలము గన్పరచిన మహాపూరుషుం డెవడును మనలో బ్రభవించి యుండలేదు. (కబీరు మాకు జ్ఞప్తియం దున్నాడు గాని యత డాధ్యాత్మికచింతనమందే తనజీవితమును గడపెను). తనజీవితమును నీతిమయ మొనర్చినవా డేదో యొకరంగమునందు మాత్రమే దాని నుపయోగించి యూరకొన డనుట స్పష్టము. జీవనప్రవాహ మవిచ్ఛిన్నమైనది. దానిని విచ్ఛిన్నము జేయజాలము. ఏరంగమునందైన నొకేరీతిని ప్రవహించునట్టి దే యుత్తమజీవిత మనంబరగును. గాంధీజీ తనజీవితసాధనమును రాజకీయరంగమునకు గొనివచ్చి యెల్లర నద్దాని నంగీకరింప, ననుసరింప నాహ్వానించెను. నేడు భారతరాజనీతి

వ్యాపకక్షేత్రమున ప్రయోగింపబడుచున్న యప్రతికార
అహింసాప్రయోగము విశ్వరాజనీతియందు శ్రేష్ఠతరముగ
నెన్నబడుచున్నది.

*

*

*

*

అంతఃకరణ స్వీకృతియే యాతని ప్రతికార్యమునకు
'నొరగ' ల్లని మరొకసారి చెప్పవలసిన యగత్య మున్నది.
అత డా యొరపిడిరాయిపై ప్రతివిషయమును ఒరిసిచూచు
చుండును. ఇట్టి యాత్మస్వీకృతి తప్ప యతనిపై సధికారము
జేయగల శక్తి వేరొండు ఈ పృథ్వీతలముపై నుండదు. ఆత్మ
శాసనమునే యందరు మన్నించుట ధర్మము, శ్రేయోదాయ
కము నని యాతని యాశయము. ఎప్పుడుగాని, యతని
నిర్ణయ లక్ష్యములను, ప్రజాసమ్మతి యనంగీకారములుగాని
యశోనిందలుగాని, లోకప్రియవిరోధములుగాని, పాలకుల
ఇచ్ఛానిచ్ఛలుగాని, నిరోధింపజాలవు. అతడు నైతికాధ్యా
త్మిక యరాజకవాది. ప్రజలు నిరాకరించినను, నాయకులు
పెడమొగము పెట్టినను ఆయన యొకపరి బార్దోలీసత్యా
గ్రహము నాపుజేసివైచెను. జను లెల్లరు నిర్విణ్ణులైరి; నివ్వె
రపడిరి. కాని యతడు తన యంతఃప్రేరణ ననుసరించియే
యాత డట్లు చేయ సాహించెను. అట్టి ప్రేరణ ననుసరించియే
యిప్పుడు రాష్ట్రీయాందోళనామధ్యమున నస్పృశ్యతా సమ
స్యను నిలబెట్టెను. అతని జీవితమందలి ప్రతికార్యమును
నిర్ణయించున దతని యంతరాత్మయే.

సాధనా ప్రావీణ్యముచేతనే యతడు రాజకీయవేత్తయ-
గాక, రాజనైతిక తత్వవేత్త (పాలిటికల్ ఫిలాసఫర్) యను-
నామమును బడసెను. రాజకీయవేత్త ప్రజలను సమకూర్చుట
లో నిమగ్ను డగును. రాజకీయప్రవక్త తనజీవితమందు కొన్ని
సిద్ధాంతములను బ్రకటించి రాష్ట్రీయాత్మను చైతన్యము జెం-
దించును. అతని సంబంధము గూఢవిషయములందేగాని సా-
మాన్యవిషయములందు గాదు. రాజకీయ పరిజ్ఞాన శాసన ప్ర-
ణాళిక సపరివర్తన గావించును దేశముతో వ్యవహరించుచోట్ల
తత్వవేత్త జీవితధ్యేయములను, తత్వజ్ఞానమును, సంఘమం-
దును, వ్యక్తులందును, నిర్మలముగను, శాంతముగను బోధింప
గడంగును.

న్యాయశాస్త్రము వనుసరించి యాత్మవికాసమున
శక్తుదగులుటయగాక దానిని మంటగలుపగోరు చట్టముల
వంగీకరించుట మహాపాపము. పివేకమును గోలుపుచ్చి వ్యక్తి
సంఘముల యాత్మ నైతికోన్నతులకు బాధాకరమగునవి
శీఘ్రత్యాజ్యములు. ఈ విధముగ నైతికాత్యాచారమును
సహింపకుండుట సత్యసాధకుని కర్తవ్యము. అట్టి కర్తవ్యపథము
నందెన్ని యిక్కట్లులు సంభవమైనను అచలహృదయముతో
వాని నన్నిటిని సహించు టాతనిధర్మము. ప్రేమద్వారా
ప్రపంచమును పరివర్తనము జేయదలంచువాడు పీడింప
బడుటకును, అసహ్యత సహించుటకును, బహిష్కృతు
డగుటకును సంసిద్ధుడై యుండవలెను. అట్లగుటచే శుభపరి
ణామము తనంత దాన వచ్చును. ఏల యన ఈ విధముగ

సత్యాగ్రహికి విరుద్ధముగ గావింపబడినతీర్పు, స్వయముగ నతని యాత్మశాసనముయొక్క దోషమునే స్పష్టముగావించుచున్నది. తన యపరాధము నంగీకరింపవలయుననియే గాంధీజీ యాశయము. డయ్యరును ఫించనుదారుగ నేర్పాటు జేసి, యొక సాధుపుంగవునికి ఆరువత్సరముల కఠినవరకము విధించిన, సాంఘికవ్యవస్థయందేదో యొక దోషముండితీరునని యిదిగాంచిన ప్రతిదర్శకుని మనంబునకును దట్టితీరును. తన యంతఃకరణను, ఆత్మను నణచునట్టి తన యధికారమును నిరాకరించునట్టి ప్రతిశక్తితోడను అవిరామముగ జరుగు యుద్ధము ననుక్షణమును నతడు తనకష్ట సహనముతో ప్రకటించుచుండును.

శరీరబలము రాజశక్తికి స్థిరమగు నాధారమని యొప్పుకొనబడుటచే, అది తనను, తనద్వారా యొక రాష్ట్రీయాత్మ శక్తిని, జాగృతము గావించి, శరీరబలముపై నాధారపడి ప్రపంచములో శక్తిశాలిగ నెన్నబడి సర్వశక్తిసంపన్న మగు నొక రాష్ట్రమున కుద్రేకము గల్గించుచున్నది. గొప్పసైనికశక్తి యవరోహణమున తమయెముకలన్నియు విరుగునట్టి పీడిక మానవులకు, ప్రాపంచిక ఇతిహాసములయందు అసాధారణ మగు నీసమరము ఆశాప్రకాశములను ప్రకాశించుచున్నది. ఇదియ భారతదేశమునకు మహాత్మునిచే ప్రసాదింపబడిన యమూల్యవస్తువు.

ఇట్టి యుద్ధమే ప్రాపంచికదృష్టి నతని వంకకు ద్రిప్పినది. ఇక్కారణముచేత నీప్రాపంచిక ప్రయోగశాలయం

దతని పక్కను గూర్చుండబెట్టుటకు యోగ్యుడగువా డెవ్వ
డును గాన్పించుటలేదు.

రూపమున సామాన్యుడును, జీవనసంఘర్షణమున శరీర
మంతటిని జీర్ణము గావించినవాడును, ప్రేమప్రభావముచే
ఆశ్రమమున ఘోరసర్పములతోడనైనను చెలిమిజేయ సమ
ర్థుండును, నగు నొక దుర్బలశరీరుని వేలిసంజ్ఞ ప్రభుత్వ
దృష్టిని నాకర్షించుచున్నది? భారతదేశమున ఆ సేతుహిమా
చలపర్యంతము నొకవిధమగు నూతనసంచలనము గల్గినది.
తనప్రాణమును దీయసమకట్టు శత్రువునుగూడ ప్రేమదృ
క్కుల గాంచు నొకదుర్బలవ్యక్తియన నిట్టిసంచలన మేలొకో?

*

*

*

*

మొదటిప్రశ్నకు జవాబు రెండవప్రశ్నయందు తనంత
తానే ప్రకాశిత మగుచున్నది. శారీరకముగ దుర్బలుడును,
బాహ్యదృష్టి నాకర్షింపగల రూపసంపద లేనివాడును నగు
నీ పురుషు డొక విశాలరాష్ట్రముయొక్క యావచ్ఛక్తిని
శ్రద్ధను తనలో కేంద్రీభూతము గావించుకొనెను. ఆంగ్ల
ప్రభుత్వము తా నెంతయు బహిష్కరించుచుండియు, ఖండ
నాత్మకము లగు నగణితవిజ్ఞాపుల గలిగియుండియు, భారత
దేశశక్తియంతయు గాంధీయందే కేంద్రీతమై యున్నదని
తెలిసికొనుచున్నది. గాంధీజీ అన్య రాజకీయవేత్తలవలెనే
రాజకీయరంగమున బ్రవేశించి పాలకుల శాసనప్రణాళిక
యందలి దోషముల నిరూపించి వానినిగూర్చి ప్రజలయం
దాందోళన గావించి వారి నందర నేకోన్ముఖుల గావించి

యుండినట్లైన గాంధీ ప్రభుత్వదృష్టిపథమున నిట్లుండక
పోయెడివా డనుట నిజము. తాను సింహము నని మరచిన
సింహమును నిజమగు సింగముగా నతడు సిద్ధము గావించెను.
అతడు అన్నివిధముల పరాధీనతను గల్పించునట్టి శాసనమూ
లమునందే సూటిగ దెబ్బకొట్టెను. అతడు లెనిన్ వలెనే
యొక విషయమును - ఒక సిద్ధాంతమును, దీసికొని తన పని
నారంభించెను. అతడు సరిగ లెనిన్ వలెనే ఆధునిక సామాజ్య
జ్యవాదమున కొకభయంకరప్రతికూలుడుగ పరిగణింపబడెను.

తన నిరంతర ప్రయోగమున దాని ప్రయోగము
యొక్క సర్వోత్తమవిధి నెఱింగిన అహింసాస్త్రమును అతడు
తన సంఘర్షణమున శస్త్రముగా గ్రహించెను. పరు లీయస్త్ర
మహిమ నెఱుంగరు. హింసాత్మక ప్రవృత్తుల సాహాయ్యమున
పోరాడువాడు అహింస, ప్రేమ, మున్నగువాని నాయుధము
లుగ గలిగినవానియెదుట నవిజేయు లగుచుందురు. వారి
భౌతికబలము ఇతని నైతికాస్త్రమునెదుట హీనముగ పరి
గణింపబడుచున్నది. హింసకున కహింసాప్రతాపలంబి యగు
వాడు భయంకర ప్రతివ్వంద్వి. మున్ను రోమకసామాజ్య
మున అహింసకుడగు క్రీస్తుని రక్తబిందువులనుండి శత్రువినా
శనకర మగు భయంకరజ్వాల యుడయించెను. విరోధిహృద
యమున నున్న ప్రేమసత్యములు స్తంభితములై యాగిపో
యినవి.

రెండవప్రశ్నకు సమాధానము ప్రారంభముననే యి
చ్చియుంటిమి. భారతవాసి యగు నీపురుషునియం దిట్టి యా

కర్షణ గలిగెనేల? ఇంతకంటె గొప్పగొప్ప మేధావులను మనము గాంచియుంటిమి. ఇంతకంటె గొప్ప వక్తల శబ్దములు మనశ్రవణేంద్రియముల బ్రతిధ్వనించుచున్నవి. ఇంతకంటె ఘనులగు రాజనీతిజ్ఞులు తమ రాజనైతికాద్భుతకౌశలములను మన యెదుట బెట్టిపోయిరి. వీరి నందరిని మరసించునట్టి విశేష శక్తి ఇతనియం దేమిగలదు?

వీనికన్నిటికి సరియగు సమాధాన మేమన - అతడు భారతదేశీయాత్మను గుర్తించెను. భారతదేశహృదయమందు మూర్ఛితావస్థ నున్న దివ్యశక్తిని చైతన్యము గావించెను. అతడు మానవత్వమునకు పాలాస్త్రిపట్టిని వేసి దానిని స్వస్థ మొనర్చెను. అతడు మనహృదంతరాళములందలి గుప్తఖండముల గ్రహించి రక్షింపగలిగెను. అన్యులు రాష్ట్రము యొక్క శరీరరోగములను దూరము గావింప ప్రయత్నించుచుండ నతడు దాని మనోవేదనను గ్రహించెను. యుగ యుగములనుండి సంచితములగు సంస్కారములయందు సర్వ శ్రేష్ఠ మగుదానిని వెలిదీసి మధించి మధించి దాని నతడు రక్షణసాధనగ గైకొనెను. గాంధీని అనేకరీతులుగ గాంచు వారు అతని నైక్యముగ గాంచజాలరు. ధార్మికసాంఘిక ఔత్త్రములం దతనిని గాంచి యావేశము గలవారమైతిమిగాని నే నతనియంధభక్తుడను గాక పరీక్షించి పరీక్షించి మిక్కిలి కఠినములగు నొరపిడిరాళ్లయందు ఒరసియొరిసి రాజకీయరంగములందుకంటె ఈ ఔత్త్రములయందే పనిచేయుట కత డధికారి యనియు, యోగ్యుడనియు గ్రహించితిని. ఏలయన

నతడు భారతదేశరాజకీయనాయకుడు గాక సంస్కృత, మన సాంస్కృతికావేశమును ఆయన తెలిసికొన్నంతగాఢముగ మరెవరును చెలిసికొనజాలరు. అతడు కుంటిదగు మనహిందూసంస్కారకీరమునకు పక్షము. అత డద్దానిని బ్రయోగించి ప్రపంచనాగరకతాకీరముల పరుగునందు జేర్చెను. అన్యసంస్కృతుల యసారత కావేశము గల్గునట్లు తనజీవిత నిర్మాణము గావించెను.

కావున నతడు జాతిరాష్ట్రములయొక్క హృదయములం దుపరిష్టుడై భారతీయకార్మికుని, రైతును గుర్తించెను. భారత నారీమణి తాత్విక మహత్త్వమును గ్రహించెను. మన భారతీయనాగరకతామహత్త్వమగు నైక్యమును, విలాసయుతులు భోగలాలసులు నగు రాజులకు, శ్రీమంతులకు, వ్యాపారులకు, అన్యప్రతిష్ఠితజనసమూహమునకు తెలియజెప్పగోరుచున్నాడు. ఎప్పుడు నెరుగని కథియవాడునం దుండు భిల్లులు మధ్యప్రాంతీయులగు గోండులు, అస్సామునం దుండు అడవి మానిసులురుగూడ తమ జీవితముల నతనిజీవితముతో బోల్చుకొనుచుందురు. ఇది భారతీయాంతరాళమందలి యసాధారణప్రజ్ఞ.

గాంధీజీ సఫలు డగుటకు రెండవ కారణము ఆదర్శవాదము, వ్యవహారవాదము లనునవి యతనిలో నేకమయ్యెను. ఇరువదవ శతాబ్ద ప్రపంచము రోమైన్ రోలామ్ వంటి ఆదర్శవాదిని, కీ. శే. మోసీయే లెనిన్ వంటి అద్భుత ప్రతిష్ఠితాయుతకర్మనిష్ఠాగరిష్ఠు డగు పురుషపుంగవుని గాంచెను.

అయినను గాంధీతోడ వారును సరితూగజాలరు. అతడు మానవజీవితముయొక్క ఉన్నతాదర్శమునే లక్ష్యముగా గ్రహించెను. గాంధీ ఆస్థానమున స్వయముగ కర్మయందు లీను డయ్యెను. వ్యవహారాదర్శములు యైక్యముచే నత డాధునికజగత్తునం దసమానుడు. నిశ్చయముగ జగత్తు నందలి మహాత్ము లగు కర్మయోగులయం దితని కున్నతస్థానము కలదు.

దీనికిని కారణము గలదు. అతడు తన జీవితమును దాని సంపూర్ణమునందే గ్రహించును. మనవలె నతడు తన జీవితమును భాగములుగ విభజించి స్వీకరింపజోడు. మనయం దొకడు సంఘసేవకుడు, వేరొక డాదర్శవాది, యింకొకడు వ్యవహారజ్ఞుని యగుట సంభవము. అంతియ గాని యన్నియు నొకనియందే యుండుట సంభవము. అట్లు గాక యతడో - రాజనీతిజ్ఞుడు, సంఘసేవకుడు, ఆదర్శవాది, వ్యావహారికజ్ఞునియుగూడ నై యున్నాడు. అన్నియు నొకనియందే కలవు. ఒక యున్నతోద్దేశ మొకేక్షేత్రముం దుచితముగ నుండి రెండవదానియం దనుచితముగ గల్పించులాగున జీవిత మనేకభాగము లగుట సమంజసము కానేరదు.

నేటివర కట్లే జరుగుచుండెను. కాని యతడు తన దివ్య ప్రయత్నములచే నన్ని క్షేత్రములను నైకము చేసెను. మొదట రాజనీతియందు ధర్మమునకు స్థాన ముండెడిదికాదు. కాని ఇప్పుడు 'ధర్మమునకు స్థానము కాని క్షేత్ర మేని' యని యతడు నుడువుచుండెను. జీవితమున భిన్న భిన్నదృష్టి

కోణము లుండుటచేతనే సంకుచిత మేర్పడుచున్నది. ప్రశ్నను మన మన్ని విధముల ఒకేతీరుగ గాంచిన సంకుచిత మెట్లుండగలదు? అట్లుగటచేతనే గాంధీజీకి రాజనీతి సర్వసాధారణమగు కల్యాణసాధనముగ నేర్పడెను. అందర కన్నవస్త్రముల సముచితప్రబంధమే కల్యాణముయొక్క స్థూలతాత్పర్యము. అన్నవస్త్రములను రాష్ట్రీయదృక్కులతో గాంచిన రాజనీతికే అర్థనీతి యొకప్రశ్న. సంఘమున ధనమును న్యాయముగ పంచుట సాంఘిక శాస్త్ర దృష్టితోడ నది సంఘవ్యవస్థయొక్క ప్రశ్న. మానవదృష్టితో జూచిన నది నీతి, తత్వ, ధర్మముల ప్రశ్నగా నెన్నబడును. కావున వేరువేరు దృష్టులతో జూచువారు వేర్వేరుక్షేత్రముల వానిని సంకుచితముగా గ్రహించుచుందురు. గాంధీజీ వానిని ధర్మ మని, రాజనీతి యని, సంఘసంస్కార మనియు నొప్పుకొనును. మూటిని గలిపి యతడు ఏకప్రశ్నరూపముగ జూచుచుండును. కావున వర్తమానమున గాంధీ యసమాన ప్రజ్ఞాధురీణుడు. అమెరికా షాదిరి “హెన్రు” అను నాత డీవిధముగ నుడివియున్నాడు. “నేను ‘రోలాం’నుగూర్చి యాలోచించిన ‘టాలుస్తాయి’జ్ఞప్తికి వచ్చును. ‘లెనిన్’గూర్చి తలపోసిన, ‘నెపోలియన్’ స్మృతి పథమునకు వచ్చును. నేను ‘గాంధీ’నిగూర్చి విచారించునపుడు ‘క్రీస్తు’ స్మృతికి వచ్చును.”

జన్మవలన కోమటియు, ఆదర్శమున బ్రాహ్మణుడు నగు గాంధీయందు భారతీయసాంఘికవ్యవస్థ సంపూర్ణముగ ప్రతిబింబించి యున్నది. అతని త్యాగయుక్తమును, తపస్సుతో

గూడినదియు నగు జీవితము ఆదర్శ బ్రాహ్మణజీవితముతో
బోలియుండును. ఇట్టి యాదర్శమును కర్మమయముగ నొనర్చు
నతని యుత్సాహము, యుద్ధము, కోరిక, యొక యాదర్శ
క్షత్రియునిగ బ్రకటించుచున్నది. అతని సహనశీలత,
పరిశ్రమ, సంధిసమాధానముల గూర్చి గల వ్యవహారిక బుద్ధి
చాతుర్యము లొకవైశ్యనికృత్యముల మరపునకు దెచ్చు
ను. అతని నిరంతరసేవామయ జీవితము, తనను పాకీవా
డనిపించు కొనవలయు నను కోరిక, వ్యవసాయదారునివంటి,
కార్మికునివంటి, నిర్మల స్వచ్ఛంద పారిశ్రామిక జీవితమును
గడుపనెంచుట శ్రేష్ఠశూద్రనూపము ప్రకటిత మగు
చున్నది.

*

*

*

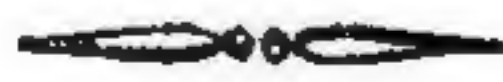
*

ఇట్లుగాక గాంధీని బూర్తిగా దెలియనలెనన్న నీతని
జీవితమును, విస్తారముగ వినిపింపవలసినయగత్య ముండును.
అతనిని ఒక వాక్యమందు గాని, ఒక చిన్న పేరాలో గాని,
వర్ణింపజాలము. ఒకే వాక్యమందు గాంధీజీ స్థితి నంతయు
వర్ణించుట, సంపూర్ణతత్వ జ్ఞానమును, నీతిశాస్త్రమును, ధర్మ
మును, అర్థనీతిని, రాజనీతిని నిష్కర్షగా దెలియజెప్పునంతటి
కార్యము.

అతని జీవితమువలన ఒకవిషయము తెల్లమగుచు
న్నది. అతని జీవిత మొక యుపకరణముచే నెమ్మది నెమ్మ
దిగా చిత్రింపబడినది. ప్రవీణు డగుశిల్పి యొక రాతితోడ
మాట్లాడునంతటి మిక్కిలి శ్రేష్ఠతరమగు మూర్తిని దయా

రుగావించిన - యారాతితోడనె శిల్పకళాప్రావీణ్యము నొం
 దని సామాన్యశిల్పి వంకరటంకరలు గల యాకృతిని గల్పిం
 చుచున్నాడు. గాంధీ తన యాత్మికోపకరణముల నన్వేషించి
 యన్వేషించి వానికి తన నిరీక్షణ పరీక్షణవలన నొక దివ్యస్వ
 రూపమును స్పష్టించెను. మహాపురుషులుగూడ రెండుతరగ
 తులుగ నుందురు. తమ పూర్వసంచితపుణ్య సంస్కారముల
 వలన నాకస్మికముగ మనయెదుట జ్యోతిర్మయరూపమున
 ప్రత్యక్ష మగువారు ఒకతరగతి. వారినిర్మాణ మారంభము
 నుండి యసాధారణముగ గన్పట్టును. 'స్వామి రామతీర్థ'
 వంటివా రీతరగతికి జెందుదురు. రెండవతరగతివారు నిరం
 తరసాధనలతోడను, ప్రయత్నములతోడను చిత్రింపబడుచు
 న్నారు. వారు సాధారణమనుష్యుల యుపకరణములచే పడుచు
 లేచుచు తుట్టుతుద కున్నతపదము జేసెదరు. వారు తమలోపలి
 శత్రువులను నిర్మూలించి దివ్యరూపమున తుదకు మనసమక్ష
 మున ప్రత్యక్ష మగుచుందురు. వారు క్రమవికాసమును జెందు
 దురు. గాంధీ యిట్టిపురుషులలో జేరినవాడు. అందఱు "రామతీర్థ
 లు" కాజాలరు; మరి గాంధీలును గాజాలరు. గాంధీ ననుకరించు
 వారు రామతీర్థనిపథమున నడువజాలరు. రామతీర్థ ననుక
 రించువారు గాంధీబాటను దొక్కిజాలరు. ఈ కారణముచే
 ఆధునికయుగమున మన మనుకరించుటకు గాంధీయే సర్వో
 త్తమపురుషపుంగవుడు. అతడు ప్రతిక్షేత్రమందు కార్యము
 లు గావించు విశ్వాసియగు కార్యకర్తకు ధృవతార వంటి
 మార్గదర్శకుడు. హింస యనుదైత్యుడు మానవజాతిని మ్రింగు

టకు భయంకరవక్త్రమును దెరచుకొనివచ్చు సమయమున,
 మానవతను నాశము గావించి అందు రాష్ట్రాన్ని తియ్యొక్క కృ
 త్రిమ భవనములు తయారుగావించుసమయమున, ప్రాపంచి
 కౌన్నత్యమని చెప్పి నిరుపేదల దైన్యమయజీవితముల బరచి
 దానిమీద విషము తాండవమాడుసమయమున, గాయపడి
 నిందితుడై బాధచే నరచుమనుష్యుడును సత్యాగ్రహి అంధ
 కారమున గొట్టుకొనుచున్న సమయమున, రక్షకస్వరూపుడగు
 మహాత్మాజీ యవతరించెను. ఈ దుర్బలునియందు, శక్తిమంతు
 డగు నీ మహాపురుషునియందు ప్రాపంచిక యాశయు, మానవ
 బాతికి కళ్యాణమును చాలదూరమువరకు కేంద్రితమై యు
 న్నవి. కావున నతనియహింసావ్యాపకప్రయోగము అసఫ
 లత జెందిన బ్రపంచమునకు మిక్కిలి భయంకరమగు పరిణా
 మము గల్గును. ఈ సమయమున నతడు మన యాశ యను
 పిట్టకు తెక్కవంటివాడు, మన జీవితాంధకారమునకు దివ్వె.
 ఈ ఘోరాంధకారమున నతనిదుర్బలమూర్తి ధ్రువతారవలె
 ప్రకాశించుచున్నది.

BCI.

జాతీయ గ్రంథములు.

౧ బ్రహ్మచర్యము

సచిత్రము : 250 పుటలు

రు 1—0—0

౨ దేవీ జ్యోన్

సచిత్రము : రఫ్

0—6—0

3 భారతీయ ప్రబోధము

పద్యములు

0—1—0

౪ కర్మకుని కాలగతి

టాలుస్తాయి

0—2—0

౫ డివేలరా

సచిత్రము : 220 పుటలు

0—12—0

౬ గాంధీగారంతు?

40 పుటలు

0—0—6

మహానగర పంచాయితీ
పుస్తకాల పరిశీలనాపట్టిక

పుస్తకం సంఖ్య	TPC 107 B 73
పుస్తకం పేరు	గౌరవనీయ వారికి
తారీఖు	25/10/24
ముందు అర్హత	అవు
వెనుక అర్హత	అవు
మొత్తం పేజీలు	31
విద్య సైతం పేజీలు	NO
భాగం పేజీలు	CI, E, BCI
లేని పేజీలు	NO
తయారు చేసినది	హాజరారు
పేజీలు విడదీసినది	హాజరారు
స్కాన్ చేసినది	ప్రారంభించబడింది
పరిశీలన చేసినది	SANDHYA
పేజీలు సరిచూసినది	
లైండింగు చేసినది	
ప్యాకింగు చేసినది	
స్కాన్ చెయ్యబడింది	NO
తప్పులు	NO
పరిస్థితి	Good